

թայ , ի ինսկակցութիւն Տովբիթայ» : Իսկ հայկական թարգմանութեան մէջ անուանը ամենեւին չեն յշշուիր . « Եւ եղեւ ուրախութիւն ամենեցուն եղարացն նորտ , որը էլին ի Նինուէի » : Բայ Վուկապայի , Աքիովը և Նարաթ ուրախակցութեան կու գան Տովբիթայ առողջութեան համար , իսկ ըստ յօյն թարգմանութեան , Աքիաբարոս և իւր եղբօրորդին Նարաս , Տովբայի հարսանեաց համար կու գան : Վուկապայի մէջ ընդհանուր և տարտամ նշանակութիւն ունի Consobrini բառն , ընդհակառակն յաւնարքն էնձնելեալու բառն որոշակի կը բացատրէ ինզիբր :

Աղդ , Աքիաբարոս պատմութիւնը կարեւոր ծանօթութիւններով պիտի ճոխացնէ այսուհետեւ Տովբիթայ զրոց նոր հարատարակութիւնը՝ Դարձեալ , ինչպէս յայտնի է , Խեկարու « իմաստութիւնը » համաձայն է Առզոմնի Առակաց զրոց , կամ լաւ եւս , Կօգուուի երբայական բարոյականէն , որ Առակաց և Ժողովողի մէջ կը գտնուի , և ընթերցողը արդէն նկատած պիտի ըլլան Խեկարու և Հին կտակարանի տառածից մէջ եղած նմանութիւնըը¹ :

Ա. Ա.

ԳՐԱԽՈՍԱԿԱՆ

Ազգագրական Համոէս , 1898 . տպ . Թիֆլիս : — Ազգային սոյն վեցամսեայ Հանգէնն՝ որ կը հարատարակուի իմրազրութեամբ և ինամքով հմուտ քանակը պր . Երուանդ Լալյայեանցի , կրնամք ըսել թէ այն հարատարակութեանց մին է , որ հաւատարիմ իւր զրած

1. Պէտք չէ զարմանալ՝ թէ նոր կտականի մէջ իսկ կան այնպիսի անգութը , սունց նմանները կը գտնուին ներկայ վեպին մէջ : Անպուշ ծառայն առակը՝ մը է այնպիսիներէն որ ստեղ կը գործածուի , զոր Աւետարանիցք՝ եթէ Առզհաննու Մկրտչն (Մաթ . Գու 52—Իւլ . 10) բերանը կը դնեն , և գլխաւորապէս անպուղ թշբնւայն տառակը (Ղուկ . Փ. 6) : Երբ Փարանցին Արմավանքուալ՝ Մազդաշնացւոյն զՅիսուս օծելլ

ծրագրին և խոստման , ըստ կարելոյն կը ջանայ մատակարարել իւր ընթերցողաց յոյժ շահեկան և հետաքրքրական ընտիր յօդուածներ , զլխաւորապէմ ազգագրութեան վերաբերեալ , որ ինչպէս կը տեսնենք՝ Հանդիսին նշանարանն և կամ թէ ըսեմ խորագիրն է : Զեղերնիս ունինց տարւոյս առաջին թիւր , այսինքն Գ տարի , զիրը Գ . սոյն հատորս 400 էջերէ կը բաղկանայ , որուն վրայ աւելցնելով նաեւ 80 երես եւս՝ — որ են « Մարզարանութեան վերաբերեալ նորապյն տեսութիւններ » (զրուած Ա . Պողիացիկ և թարգմանուած ի խմբագրէն) , նոյնիս նաեւ « Օգիւտ կոնսի կեանը և նորա գրուածոց մասին մի բանի տեղեկութիւններ » (զրուած ի Ա . Թատայեանցէ) , և Գ . Դարաշեանցի՝ « Աշոցիօգիական միջազգային ինստիտուտ » վերագրով յօդուածը , — որով ընդ ամենն 480 էջ պարտանակութեամբ բաւական ստուար հատոր մը կը ձեւանայ : Համառոտ ակնարկ մի տանց Հանգիսիս զլխաւոր նիւթերուն :

2. Առաջին յօդուածը՝ որ ներկայանայ մեզ՝ է Հայ ժողովուն պահպանութեամբն , որուն հեղինակն է՝ Ա . Թատայեանց : Յարզոյ յօդուածագրին նպատակն է՝ ցուցընել թէ ներկայապէս հայ ազգը զլխաւորապէս ինչ արհեստներով կը պարապի իւր քնարագրին մէջ , ուստի չի հետազոտեր թէ նախկին զարեթէն սկսեալ Բնէջ կերպով և սատինով զարգացած է հայ արհեստագործութիւնը , և թէ Բնէջ հետեւը թուղած են՝ այն հին և զրացի ազգերը՝ որոնց հետ սերտ և անընդհատ յարաբերութիւն ունեցած է մեր ազգը . որովհետեւ « Այլպիսի մի հետազօտութիւն պահանջում է աւելի հմտութեան պահանջում է աւելի հմտութեան և

ծանրագնի իւղով , գայթակեցաւ անշուշն իւր հիւրին վրայ , Առողք Գրոց , ինչպէս նաև Խեկարու , առանձ չպահեն համար . Աիւզ մեղաւորի մի օծցի զգութիւմն , կամ ըստ Խիկարու : « Ի՞ն թուղացուուն մերզաւորին օծանել զգութիւն քարելով անուշիւ : Առաջք՝ ամէն պազգ մէջ միշտ խօսացուութեանց համեմտննք եղած են ; Կրնանք յիշել եւս Առաքելապետին կաթուզ . Բթիթայն , նոյն « Ընդ ափուն թաւալեալ » իւմաստը՝ համաձայն ինչկարու .

տւելի յարմար ժամանակ . . . ուստի և ես ապագային եմ թողնում նրանու, և միայն՝ «նպատակ ունիմ» ձեռքի տակ եղած նիւթերից օգտուելով, կարճ, բայց սիստեմատիկան կերպով նկարագրել, թէ ի՞նչ եղանակ՝ ներով են պատրաստում հայերը՝ հում նիւթեց՝ իրանց հարկաւոր առարկաները, ըստ որում ի հարկէ իմ խօսքը վերաբերում է աւելի հին ձեւերինու և Ահա աղբիւներն ուստի օգտուած կը գրէ իւր այս երկը.

ա. Այս դիտողութիւնները, որ ես արել եմ իմ կեանքում ընդհանրապէս և վերջին տարիներու առանձնապէս :

բ. Մի շարք նամակներ, որոնցով իմ ծանօթները, համեմատ իմ պահանջներին, տեղեկութիւններ են հաղորդել զանազան տեղերի հայերի սնատեսութեան, և մանաւանդ արդիւնագործութեան մասին :

գ. + Իմ անձնական հարցուփորձը զանազան տեսերի հայերից :

դ. Գոյութիւն ունեցող զբականութիւնը նոյն առարկայի, համ նրա հետ կապ ունեցող ինդիւնների վերաբերեալ :

Եթե համարու նախարարամին՝ կը յաջորդէ ներածորհիւնն, ուր կը գծէ այն սահմանները՝ յոր վիստորապէս Հայց տարածուած են, և ըստ իր ասելոյն՝ «Հայերի մեծագոյն մասը, որի հետ մենց իսկապէս զործ ունիցնեց մեր աշխատութեան» մէջ, թուով մօն երեք միլիոն է հաշտում». ահա այդ սահմանները, «կովկասեան լեռնաշղթայն, կասպից ծովը, իրանացրական բարձրութիւնները, Եփրատ գետը, Մեր ծովը և Վրաստան», և այլն :

Առաջին զիսուն մէջ կը խօսի զիւղական ընտանիքի արհեստագործութեան վրայ, բայց յառաջ քան բուն նիւթին անցնելու, ընդհանուր նկարագիր մը կու տայ զիւղական ընտանիքի կենաց, և որոնք դանուում են քաղաքի ազգեցութիւնից տակաւին ազատ մնացած զիւղերում»+ Սոյն նկարագրիս մէջ; ի միջի այլոց՝ զեղեցիկ կերպով կը պատկերացնէ զիւղական կեանքներու իւր նամակաւում համարի հետաքրքրութեան համար հոս մէջ բերել յարգյ յօգաւածազորի կազմած վիճակագրական ցուցակը, զաղագար մը տալու համար մեր ընթերցողաց ներկայացնելու:

եւս կարելի է նշմարել Անցնելով բուն զիւղացոց արհեստաներուն, ըստ առարկային արհեստաւորն եւս կը զանազան է, այսինքն՝ այր և կին. վերջնոյս պարագմոնքն՝ աւելի թեթեւ և անային հիմնական առարկաների և առօրեայ պիտոյների պատրաստութիւնը», իսկ մարդունը՝ աւելի կարծր առարկաներ են՝ ինչպէս օր. Փայտեղին, կաշելին, երկրագործական և զինատանտեսական գործիքներ. Գրութեանս մէջ ի կարգին մանրամասնորոքն կը նկարագրէ այն ամենայն առարկաները, որոնցունի կը զբաղի հայ արհեստաւորը. յոյժ հիտարբրական է նոցա գործելու եղանակը, սակայն ափսոս որ տեղույց անձկութեան պատճառու կարող չենք գտնէ մի քանին յիշատակիեռու. բայց սակայն կը յորդորենք մեր ընթերցողները որ կարգան այդ աշխատատիթիւնը, զի հեղինակն ըստ կարի իւր ուժը և ջանցն չէ ինայած գործեան նիւթիցն տէր լինելու և այնպէս ընթերցողաց ներկայացնելու:

2. Անցնինց երկրորդ յօդուածին՝ (Հեղինակ Վ. Փափաղեան) որ թէ և Հայ-Էռանեւ վերնագրով կը ներկայանայ մեզ, սակայն, առ հասարակ այլ և այլ ազգաց բոշաներու գնչուներու սկզբանական ծագումն կը հետազոտէ. Գնչուները, որք գրեթէ աշխարհիս չօրս կողմը տարածուած են, այլ և այլ անուամբ կը կոչուին, բայց մի և նոյն յատկութիւնն սնին. իրենց ծագումն մինչեւ վերջեր սեւ ցողի տակ ծածկուած անձանօթ էր, սակայն հուսկ յետոյ լեցուարանական տեսակիտով հետազոտելով և քննելով հաստատուեցաւ՝ որ խանձարուրբնին եղած է Հնդկաստան. աւելորդ չեմ համարիր հետաքրքրութեան համար հոս մէջ բերել յարգյ յօգաւածազորի կազմած վիճակագրական ցուցակը, զաղագար մը տալու համար մեր ընթերցողաց.

Հնդկաստան	130,000
Թուրքիա ¹	67,000
Ռումինիա	250,000

4. Պատուատիք ասելով թիւրքիայում հաշտում են 107,000 անձ և Բուլգարիայում 300,000. իսկ Միջուկիչ սահելով՝ Բուլգարաստանում ապրում են 1,500,000 չափ գնչուներ, որ անհաւանական է:

30

Փոխադրեալ գումար	487, 000
Բուհաստան	63, 000
Բուհղարիա և Արեւել. Բումելիա	80, 000
Սերբիա	34, 000
Սպանիա	40, 000
Իսալիա	32, 000
Բունիա Հեղեղեպինիա	18, 000
Յունաստան	10, 000
Աւստրիա	16, 000
Շուէա և Նորվեգիա	4, 500
Գեղմանիա	2, 000
Դանիա և Նիդերլանդիա	6, 000
Ֆրանսիա	2, 000
Անգլիա	14, 000
Չեռնեղորիա	500
Եւրոպայի միւս երկիրներ	15, 000

Ընդհ. գում. 769, 000

Գնչուները, որոնք ապրում են աշխարհի միւս մասերում, չեն որոշակամ քանակութեանը, որովհետեւ միշտ երեսուն են: Մօստաւորապէս կարելի է այսպիսի թուեր տալ. Կովկասում՝ 3, 000, Փոքր Ասիայում՝ 67, 000 (30, 000 հայ բնշաներ), Պարսկաստան մինչեւ 1856 թիւը հաշուում էր՝ 13, 000, իսկ Անգլ. Կոլուզին առում է, որ Միջերում և Արեւմ. Հնդկաստանում կան 20, 000 գնչուներ, իսկ Աֆրիկայում՝ Ամերիկայում և Աստրալիայում՝ 166, 000:

Բայց գնանական հեղինակների ընդհանուր թիւը տարութեաւում է է-ծ միջունի, բայց միշտ թիւը վերցնելով՝ կարելի է համարել ոչ աւելի քան 3 միլիոն:

Յօդուածիս շարունակութիւնն շատ աւելի հետաքրքրական պիտի լինի մեզ համար քան ներկայս, որովհետեւ պիտի խօսի Հայ-բոշաներու վրայ, ինչպիս որ կը պահանջէ վերանգիրը, ուստի և յոյս ունիմք որ՝ ինչպէս այս առաջին մասն, նոյնպէս եւս յաջորդն ճոյն տեղեկութեամբ կը լուսաբանէ Հայ-բոշաներու զաղանիրը: Յարգոյ Հեղինակն կազմած է այս գրութիւնը աշքի տուած ունենալով բոլոր երապացի զիսնականաց ու սովոնամիրութիւնները, որք մանաւորապէս նպատակ ունեցեր են հետազոտել բոշաներու զնշուներու ծագումն:

3. Երրորդ յօդուածն է Բանաւոր Քրանակին, վճառվ երէեւ, որ վառ երեւակայութեամբ և զիստաւոր զաղափարով յօրինուած ընտիր մողովրդական երգ մ'է: Ար-

եօր քանի քանի այսպիսի բանաստեղծութեանց գիշունը գիշունը կան մեր գաւառացի ժողովրդական բիւրանը. և առկայի թիւնը կանոնը կրատենէ զերծ պահելու համար. ուրախ ենք և միան զամայն փափառող որ Յ. Ազնառութեան և նմանակիցը՝ ոչ միայն սոսկ Զաւարեի՛ այլ և ուրիշ գաւառաց մէջ զեր եւս անկորուստ մնացած բոլոր ժողովրդական բանաստեղծութեան փշուրները զրի առնուն, որով միայն կարելի է ընտիր և կատարեալ հաւաքածոյ մ'ունենալ ժողովրդական բանաւոր դրականութեան:

4. Չորրորդ յօդուածն է Ախեան Նիւնիւր ապրիս սոսութեանիւնեան համար: Խմբագիր հեղինակի սոյն ուսումնասիրութիւնն, որ զբիթէ Մինեաց աշխարհի մեծագոյն մասի տեղազրական և ազգազրական նկարագիրն է, հետաքրքրիր ընթերցազի ուշրիւր վրայ կը գարձունի այնու մանաւանդ՝ որ բաց ի գրաւոր աղբիւրների, նաև անձամբ ճանապարհորդած է, և աշքի առջեւ ունենալով իւր զրութեան նիմիթը՝ ծրագրած և կարգաւոր ոճով ի լոյս ընծայած է բատ կարի կատարեալ հրատարակութիւն մը: Հոս մեր սովորութեան համեմատ յիշնենց միայն նիւթոց զիսկարգութիւնը, որով կարծենց զաղափար մը տալ սոյն շահեկան զրութեան վրայ:

ա. Պատմական աեսութիւն. — Այս մասում մենք շատ համառօտ կերպով յիշելու ենք մեր հին մատենագիրների աւանդութեանը մեր ուսումնասիրներից գաւառի մասին, և աւելի մանրամասն պիտի կանգ առնենց մէկիցների պատմութեան վրայ:

բ. Տիշազրութիւն. — Այս մասում աւելի ուշազրութիւն դարձնելով բնական մասի վրայ՝ պիտի նկարազենք առաւելապէս այժմեան բաղաբական վիճակը, միանգամյն յիշելով և հինը. (նշանաւոր տեղեր, գիւղեր և վանքեր):

գ. Բնակիչների մասին կարելոյն շափարդաբանական աեղեկութիւններ:

դ. Բնակարանը և իւր պարագաները:

ե. Զգեստը և զարդը:

գ. Ընտանեկան բարք. — Արոշելով իւրաքանչիւր զրջանի բնիկ ժողովուրպէ՝ հաւաքելու նեց ազգագրական տեղեկութիւններ նրանց ընտանեկան բարքի մասին (ամեւնութիւն և հարանեաց սովորութիւններ), տղարերը և կնոնք, ընտանեկան կեանց, հիւանդութիւն և բժիշութիւն, մահ, թագում, մեռելոց յիշասակ, հոգոյ և հանդերձեալ կեանքի մասին):

Ե. Տարոյն կարեւորագոյն տօները և նրանց առօնի կատարող ծէսերն ու ժողովրդական սովորութիւնները:

Ը. Ժողովրդական բանաւոր զրականութիւն, աւանդութիւններ:

Ահաւասիկ իւր ծրագիրն զոր մանրամասն կը տեղեկացրէ Հեղինակն:

Շարայարելի

Տ Ա Զ Ե Տ Ի

ՍՈՒՐՃԱՆԴԱԿ ԲԱԶՄԱՎԻԳԻ

ՆՈՐ ՀԱՐՑՄՈՒԿԻ

1. ԳՐԱՀԱՇՈՒԱԿԱՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿ ՄԸ

Ուստմասէր պարութիկ ն. Վ. — Յուլիս Յ թուով Մամակիդ առաջարկիմ համաձայն յանձնեցի Բազմավիպի Աւգոստոս ամիսամ Սուրճանդակիմ, Թուոց գաղումից մը վերմարզի Մերքել քեցի Բասացմելու առաջարկ մը և Մորա լուծումն պուածալու. Եթու միմէն օրս քեզմէն պատասխան մը ընթուլեցայ, Սեպտեմբերի Սուրճանդակէմ վերջը կը սպասնամ Հոկտեմբերիմ, և այժմէմ Կ'իմացմենա որ եթէ քաջանաս լուծելու՝ առանձին մրցանակ պիտի վիմի Հաշետի աշմանա մը Մերկա տարւուս բաց ամսո՞ւ Սուրճանդակի մրցանակներէմ փափաքած և ընտրած պիտի ուղարկով քիզ, եթէ յաջողիս լուծել Մասե հնտեւայ հարցս: — Զմոռումամ ըսելու որ առ թեզ գրածն կը զօրէ Աղյապէս Մասե բու համալիցդ համար՝ որ և իցէ ազգային քարժարակ ալ աշակերտ վիմի: — Ահաւասիկ.

Գրամաշուու մէջ ծամօթ պէտք է վիմի քիզի որ երկրորդ աստիճամի հաւասարութեամց մէջ

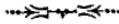
անձամօթից թուակամ զօրութիւնը (քազմաթծամօթ հաւասարութեամց մէջ) կը գտնուի՝ անձամօթից զուցաթիւ հաւասարութեամց ծեռպով. զոր օրիմակ հնտեւալ 2 ա + բ - 5 գ = 12 հաւասարութեամ մէջ ա, բ, գ անձամօթից թուակամ զօրութիւնները գտնմու համար՝ կարեւոր եթ գէթ ուրիշ երկու հաւասարութիւնը ալ, որով կարսի վիմի զործողութիւնը կատարել. — բայց ես առանց ուրիշ հաւասարութեամց դիմելու և միայն քու սովորած տարրական զրահայուի շրջանակին մէջ գործելով՝ վերոյիշեալ մի միակ հաւասարութեամ ծեռպով կը գտնմեմ և կ'ապացուցանեմ

$$\text{որ } \quad a = 3, \quad b = 3, \quad g = -\frac{5}{6}$$

$$\text{և կամ } \quad a = \frac{3}{2}, \quad b = 3, \quad g = -\frac{5}{6}, \quad \text{և այլի:}$$

Նոյնպէս կարու եմ լուծել և պապուցանել, եթէ փինամակ երեք անձամօթից մի և նոյն հաւասարութեամ մէջ հազարասոր անձամօթիւ պարունակութիւն, և նաև կը կրմա ուրսմ վերոյիշեալ կամ ուրիշ որ և իցէ բազմանձեանօթ մէկ հաստ հաւասարութիւն մը լուծելով՝ գտնել նորա անձամօթից թուակամ զօրութիւնները՝ զրահաշուակամ զործողութեամբ:

Թ Ա Զ Ե Տ Ի

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԿ

Բ Ա Զ Մ Ա Վ Ի Պ Ի Ս Ո Ւ Ր Ճ Ա Ն Դ Ա Կ Ի Ւ

Մ Ա Ս Խ Ի Բ Ա Զ Խ Ո Ւ Ր Ճ Ա Ն Դ Ա Կ Ի Ւ

Սուրճանդակը յուլիսի թուով Կ. Ա. ստորագութեամբ մի քանի հարցումներ կ'ուղիւ առ հետաքրիմն, Հայ եկեղեցեաց մէջ Ս. Պատարագի վերջաւորութեամ ժամանակ ժողովրդի բաժնուած Մասի Ոկասումամբ.

ա. Թէ ի՞նչ է Համակուրիւն ունի այդ Մասը.

բ. Ո՞ր ժամանակ մնան գուած է Հայ եկեղեցոյ մէջ Մասի բաշխումը.

գ. Մի՞ք ուրիշ դրսունեայ եկեղեցիք ունեն այս սովորութիւններ.

դ. Եթէ Հայկական եկեղեցոյ արարողութեամ կը վերաբերի, ինչո՞ւ չի գործադրուիր Հայ կարողիկ եկեղեցեաց մէջ: